

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 grudnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy M. K. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto lata 1969 – 1998. Podstawę wymiaru kapitału początkowego stanowi kwota 850, 96 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 69, 70%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 69, 70% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie ($69, 70\% \times 1220,89 \text{ zł} = 850, 96 \text{ zł}$). Przyjęto okresy składkowe łącznie 23 lata, 5 m-cy, 26 dni (281 m-cy) i nieskładkowe łącznie 7 m-cy (7 m-cy).

Obliczenia wartości kapitału początkowego dokonano w następujący sposób:

$293,01 \text{ zł} \times 79,72\%$ (współczynnik proporcjonalny) = 233, 59 zł

$(281 \text{ m-cy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 850,96 \text{ zł (podst.wym.)} = 259, 03 \text{ zł}$

$(7 \text{ m-cy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 850,96 \text{ zł (podst.wym.)} = 3,49 \text{ zł}$

RAZEM= 496, 11 zł

$496, 11 \text{ zł} \times 209 \text{ m-cy (średnie dalsze trwanie życia)} = 103 686, 99 \text{ zł}$.

Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 103 686, 99 zł.

(decyzja – k. 10 – 12 akt ZUS)

Decyzją z dnia 20 grudnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał M. K. emeryturę od dnia 7 grudnia 2016 r., tj. od miesiąca, w którym wnioskodawca ukończył 66 lat. Poinformowano jednocześnie, iż w związku z przyznaniem emerytury prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustaje z dniem 7 grudnia 2016 r.

Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dola osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

Emeryturę obliczono w następujący sposób:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 74353, 43 zł

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 357499, 45 zł

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 207, 80 m-cy

- wyliczona kwota emerytury wynosi 2078, 21 zł

Wartość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej:

$((...), 43 + (...), 45) / 207, 80 = 2078, 21 \text{ zł}$.

Po naliczonych potrąceniach i odliczeniach kwota emerytury do wypłaty miesięcznie wyniosła 1724, 17 zł.

(decyzja – k. 15 akt ZUS)

M. K. uznając powyższe decyzje za krzywdzące w dniu

26 stycznia 2017 r. złożył od nich odwołanie, wnosząc o ich zmianę. W uzasadnieniu wskazał, że wyliczenie zostało dokonane w sposób niewłaściwy.

Wnioskodawca wniósł o wyliczenie kapitału i emerytury stosownie do wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego uwzględniającego faktycznie osiągnięte zarobki w okresie zatrudnienia:

- w (...) I. w Ł. 1969 r. z kwoty 10 200, 00 zł do kwoty 11 606, 40 zł, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wzrasta do 44 %

- w (...) I. w Ł. 1970 r. z kwoty 10 200, 00 zł do kwoty 12 796, 80 zł, wskaźnik wzrasta do 48, 0%

- w (...) I. w Ł. 1971 r. z kwoty 12 000, 00 zł do kwoty 15 624, 00 zł wskaźnik wysokości podstawy wzrasta do 55, 2%

- w (...) I. w Ł. 1972 r. z kwoty 12 000, 00 zł do kwoty 16 368,00 zł wskaźnik wzrasta do 54, 36%

- w (...) I. w Ł. 1973 r. nie uwzględniony przez ZUS w zamian za rok 1989 r. (w którym wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 39, 16% do kwoty 17 856, 00 zł wskaźnik podstawy wymiaru wynosi 53, 18%

- w (...) I. w Ł. w 1975 r. wynagrodzenie wnioskodawcy wynosiło 33 016 zł (nie 32 590, 00 zł), wskaźnik podstawy wymiaru wzrasta do 75, 20%.

(odwołanie – k.2)

Wnioskodawca złożył tożsame odwołanie pod sygn. akt VIII U 418/17 i sygn. akt VIII U 419/17.

(bezsporne)

Postanowieniem z dnia 11 maja 2017 r. Sąd połączył sprawy pod sygn. akt VIII U 418/17 i sygn. akt VIII U 419/17 do łącznego rozpoznania pod sygn. akt VIII U 418/17.

(postanowienie – k. 34 akt sprawy VIII U 419/17)

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wnosząc o ich oddalenie podnosząc tożsame argumenty, co w zaskarżonych decyzjach.

(odpowiedź na odwołanie - k. 32)

Na rozprawie w dniu 4 października 2017 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wnosił o jego oddalenie.

(protokół rozprawy z dn. 4 października 2017 r. - k. 65-67)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. urodził się w dniu (...)

(bezsporne)

Zaskarżoną decyzją z dnia 16 grudnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy M. K. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto lata 1969 – 1998. Podstawę wymiaru kapitału początkowego stanowi kwota 850, 96 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 69, 70%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 69, 70% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną w ustawie ($69, 70\% \times 1220,89 \text{ zł} = 850, 96 \text{ zł}$). Przyjęto okresy składkowe łącznie 23 lata, 5 m-cy, 26 dni (281 m-cy) i nieskładkowe łącznie 7 m-cy (7 m-cy).

Obliczenia wartości kapitału początkowego dokonano w następujący sposób:

$293,01 \text{ zł} \times 79,72\%$ (współczynnik proporcjonalny) = 233, 59 zł

$(281 \text{ m-cy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 850,96 \text{ zł}$ (podst.wym.) = 259, 03 zł

$(7 \text{ m-cy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 850,96 \text{ zł}$ (podst.wym.) = 3,49 zł

RAZEM= 496, 11 zł

$496, 11 \text{ zł} \times 209 \text{ m-cy}$ (średnie dalsze trwanie życia) = 103 686, 99 zł.

Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 103 686, 99 zł.

(decyzja – k. 10 – 12 akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 20 grudnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał M. K. emeryturę od dnia 7 grudnia 2016 r., tj. od miesiąca, w którym wnioskodawca ukończył 66 lat. Poinformowano jednocześnie, iż w związku z przyznaniem emerytury prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustaje z dniem 7 grudnia 2016 r.

Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dola osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

Emeryturę obliczono w następujący sposób:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 74353, 43 zł

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 357499, 45 zł

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 207, 80 m-cy

- wyliczona kwota emerytury wynosi 2078, 21 zł

Wartość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej:

$((...), 43 + (...), 45) / 207, 80 = 2078, 21 \text{ zł}$.

Po naliczonych potrąceniach i odliczeniach kwota emerytury do wypłaty miesięcznie wyniosła 1724, 17 zł.

(decyzja – k. 15 akt ZUS)

Wnioskodawca w okresie od 1968 r. do 1975 r. pracował w (...) I. – Ł..

(zaświadczenie – k. 22; legitymacja ubezpieczeniowa – k. 23)

Praca wykonywana przez wnioskodawcę w spornym okresie w (...) I. – Ł. odbywała się w pełnym wymiarze czasu, nie było przerw ani przestojów. W tygodniu praca trwała 8 godzin dziennie, w soboty 6 godzin. Wynagrodzenie było w postaci stawki godzinowej. Pracownicy nie otrzymywali premii ani nie pracowali w godzinach nadliczbowych.

(zeznania świadka Z. G. 00:03:52 – 00:05:58 e-protokół z dnia 4 października 2017 r. – k. 65; zeznania świadka Z. J. 00:05:58 – 00:07:32 e-protokół z dnia 4 października 2017 r. – k. 65; zeznania świadka H. M. 00:07:32 - 00:09:00 e-protokół z dnia 4 października 2017 r. – k. 65; zeznania świadka Z. O. 00:09:00 - 00:10:43 e-protokół z dnia 4 października 2017 r. – k. 65)

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2017 r. Sąd zobowiązał pełnomocnika ZUS do hipotetycznego wyliczenia wysokości emerytury i kapitału początkowego przy przyjęciu za sporny okres wynagrodzenia według stawki godzinowej

wynikającej z angaży oraz kart kwalifikacyjnej w spornym okresie, przy przyjęciu pełnego wymiaru czasu pracy obowiązującego w spornym okresie oraz o wyjaśnienie rozbieżności w kwocie przyjętej za tok 1975 między ZUS, a wyliczeniem zawartym w odwołaniu.

(postanowienie – e – protokół z rozprawy z dnia 5 lipca 2017 r. – k. 43)

Organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego z uwzględnieniem przedłożonych angaży, protokołów i zaświadczeń kwalifikacyjnej za okres zatrudnienia w (...) I. – Ł. i zastosowano następujące stawki godzinowe:

17.06.1968 – 20.04.1970 r. 5, 20 zł (angaż)

21.04.1970 – 1.01.1971 r. 6, 00 zł (protokół komisji kwalifikacyjnej – wniosek o stawkę)

2.01.1971 – 23.08.1972 r. 7, 00 zł (zaświadczenie kwalifikacyjne)

24.08.1972 – 31.12.1973 r. 8, 00 zł (protokół komisji kwalifikacyjnej – wniosek o stawkę)

Po przyjęciu stawki godzinowej wysokość wynagrodzenia wynosiłaby:

1968 – 6614, 00 zł

1969 – 12158, 00 zł

1970 – 13513, 00 zł

1971 – 16436, 00 zł

1972 – 17192, 00 zł

1973 – 18752, 00 zł.

Organ rentowy w zakresie wynagrodzenia uzyskanego w roku 1975 wyjaśnił, iż przyjął za okres 1.01.1975 – 31.07.1975 r. z tytułu zatrudnienia w (...) I. wynagrodzenie wyliczone na podstawie przedłożonej kserokopii karty wynagrodzeń, jako dokumentu źródłowego. Aktualnie organ przyjął kwotę 19984 zł (nadmieniono, iż w zaskarżonej decyzji przyjęto wynagrodzenie w kwocie 20282 zł, zaś obecnie od tej kwoty odjęto 298 zł tj. ekwiwalent za urlop, który w tym okresie nie stanowił podstawy wymiaru). Wyjaśniono, iż za ten okres zatrudnienia nie przyjęto kwoty wskazanej w legitymacji ubezpieczeniowej, ponieważ nie odpowiada ona kwocie wyliczonej na podstawie dokumentu źródłowego, jakim jest karta wynagrodzeń.

Wskazano, że na dzień przyznania emerytury z urzędu tj. 7.12.2016 r. wysokość świadczenia wyniosłaby 2169, 38 zł (dotychczasowo 2078, 68 zł).

(pismo organu rentowego – k. 60)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, hipotetycznego wyliczenia przez organ rentowy kapitału początkowego oraz emerytury wnioskodawcy oraz akt rentowych, ale także na podstawie zeznań świadków Z. G., Z. J., H. M. i Z. O. pracujących w tym samym okresie, co wnioskodawca w (...) I. – Ł.. Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę. Zeznania świadków – osób niezainteresowanych rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron, a jednocześnie pracowników tego samego zakładu w tym samym czasie, co wnioskodawca, nie budzą wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności, nie są wzajemnie ze sobą ani z treścią załączonych do akt sprawy dokumentów sprzeczne, wzajemnie ze sobą korespondują.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z dnia 7 lipca 2017 r. Dz.U. z 2017 r. poz. 1383), kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w

II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego

i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury

i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok,

w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne

i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

Zgodnie z art. 16 cytowanej ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie: do dnia 31 grudnia 1952 roku wynosi co najmniej 60 lat (ust. 1a pkt 1).

Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 według art. 25. ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę (art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej).

Emerytura na tzw. starych zasadach wyliczana jest wyłącznie tym osobom urodzonym po 31 grudnia 1948 roku, które mają prawo do wcześniejszej emerytury (np. na podstawie art. 88 ustawy Karta Nauczyciela). Zgodnie zaś z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

Zgodnie z art. 183 wspomnianej ustawy osobom, które osiągną wiek emerytalny

w latach 2009-2013 przysługuje prawo do tzw. emerytury mieszanej, ustalana w odpowiedniej (stosownie do roku, w którym osiągnięty został wiek emerytalny) części emerytury obliczonej według dotychczasowych zasad (art. 53) i części obliczonej według zreformowanych zasad (art. 25-26). W myśl art. 183 ust 1 i ust. 4 emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 roku, z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2012, wynosi:

- 1) 35% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz
- 2) 65% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Odnosząc się do kwestii wysokości wynagrodzenia, stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, w trakcie zatrudnienia wnioskodawcy w (...) I. – Ł. w latach od 1968 r. do 1975 r. na wstępie należy wskazać, iż według § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, iż Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja § 21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 r. § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, że wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 r. - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Mając powyższe na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornym okresem zatrudnienia wnioskodawcy w (...) I. – Ł. w latach od 1968 r. do 1975 r., co dało Sądowi podstawę do oceny prawidłowości zaskarżonych decyzji w świetle zarzutów odwołującego.

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Chodzi tutaj o umowy pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim wypadku uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stale i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zachodzą podstawy do uwzględnienia w spornym okresie zatrudnienia wnioskodawcy w (...) I. – Ł. w latach od 1968 r. do 1975 r. Zdaniem Sądu zachowane dokumenty oraz zeznania świadków wskazują na wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy w sposób niewątpliwy.

Sąd mając na uwadze wszechstronne zbadanie sprawy zobowiązał organ rentowy do przeliczenia kapitału początkowego oraz emerytury w najkorzystniejszym jej wariantcie, przy przyjęciu wnioskowanych okresów.

Organ rentowy dokonał stosownego wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego i przeliczenia emerytury, w wyniku, czego wskazano, iż na dzień przyznania emerytury z urzędu tj. 7.12.2016 r. wysokość świadczenia wyniosłaby 2169, 38 zł (dotychczas 2078, 68 zł).

Reasumując hipotetyczne wyliczenie kapitału początkowego, a co za tym idzie emerytury M. K. dokonane przez organ rentowy jest zgodne

z przepisami ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustaleń dokonał w oparciu o dokumenty, jakie przedłożył skarżący, które to nie budziło wątpliwości Sądu, co do autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Należy podkreślić, że dokonane przez organ rentowy przeliczenie jest wariantem korzystniejszym dla wnioskodawcy, w związku, z czym Sąd uznał odwołanie od zaskarżanych decyzji za słuszne.

Kierując się powyższym Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 w punkcie 1 zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że zobowiązał Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. do ustalenia wysokości kapitału początkowego M. K. przy wskaźniku wysokości podstawy wymiaru 77, 02% oraz ustalenia wysokości emerytury na dzień jej przyznania z urzędu, tj. 7 grudnia 2016 r. w wysokości 2.169, 38 złotych (dwa tysiące sto sześćdziesiąt dziewięć złotych 38/100), w punkcie 2 o kosztach postępowania przed Sądem pierwszej instancji Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie z powyższym Zakład Ubezpieczeń Społecznych obowiązany jest ponieść koszty postępowania, z uwagi na fakt, że przegrał proces w całości.

A.L.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu wypożyczając akta rentowe.

10.10.2017 r.